

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΣΤΙΓΜΕΣ

Κλεινω το παραθυρο
 ο ηλιος επεσε κι αποψε.
 Πικρη θλιμμενη μουσικη
 σφιγγει την καρδια μου.
 Η ανασα
 ο ρυθμος
 η μελωδια.
 Γευση του Απολυτου.

ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Βροχη τρελη
 μουσκεψες το παραθυρο
 κρατωντας στο μυαλο μου
 ρυθμο συνεχους αγωνιας.

ΜΟΡΦΕΣ

Γυρναμε στους δρομους
 κραυγες τα ονειρα μας.
 Η βροχη στο προσωπο
 ζηται εκδικηση.

ΕΡΕΒΟΣ

Ουρανε μου
 θα σε φτασω σαν ξημερωσει.
 Δε μπορω να σ αντικρισω τωρα.

ΟΥΤΟΠΙΑ

Ζητησα το Απολυτο
 κερδισα τη Σιωπη
 κι ειμαι γι αυτους δυστυχισμενος.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Χρονια σιωπης και εγκαρτερησης

κι οτι υποκωφα ηχουσε
βγηκε απ τα χειλη μου κραυγη.

ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Οσο μενεις εδω
δε θα νιωσεις το τωρα
σκοτωσε το νοημα
η συναλλαγη.

ΧΡΟΝΟΣ

Η μερα δεν εχει προσωπο
κι η νυχτα με βαραινει.
Καθε ωρα
αυτοκτονω μεσα μου.

ΣΗΨΗ

Δεκατη μερα του Νοεμβρη.
Καιρος δυσκολος
σκληρος.
Το κρυο τρυπωσε μεσ στην καρδια.
Βαρια ανασαινω.

ΘΑΝΑΤΟΣ

Αργα για μενα
θα κοιμηθω.
Ηπια το κωνειο
και παω.

ΡΕΚΒΙΕΜ

Επεσα νεκρος.
Κερι τρεμαμενο.
που ολο λιγοστευει
η ζωη μου.